

D-I Goe

I.L.Caragiale

I.L.Caragiale este alaturi de Eminescu si de Creanga unul dintre cei mai mari scriitori ai poporului nostru si este considerat creatorul schitei in literatura romana.

Schita “D-I Goe” subliniaza contrastul dintre pretentiile unor parinti de a fi buni educatori si ceea ce sunt in realitate.

Mam’mare, mamitica si tanti Mita se hotarasc sa mearga la Bucuresti ca promisiune facuta tanarului Goe pentru a nu mai ramane repetent.Copilul este impacientat si are o atitudine necorespunzatoare fata de rudele sale, facandu-le proaste.

Trenul soseste si cei patru pasageri urca in vagon unde niste tineri draguti le ofera locuri intr-un compartiment.

Doamnele intra in compartiment, dar Goe ramane pe culoar.La un moment dat acesta scoate capul pe fereastra si pierde palaria in care avea biletul de calatorie. Fiind grijulie, bunica ii da baiatului o palarie in loc de beret.

Controlorul le cere doamnelor sa mai plateasca un bilet pentru Goe si o amenda. Dupa aceasta, mamitica il cearta si la o zdruncinatura mai puternica a trenului Goe se loveste cu nasul de clanta usii compartimentului. Supararea ia sfarsit si Goe primeste o ciocolata.

Acesta iese din compartiment si se blocheaza in toaleta vagonului. Este eliberat de controlor si este supravegheat de mam’mare. Intr-un moment de neastampar, Goe trage semnalul de alarma. Intr-un sfarsit trenul porneste din nou si toti pasagerii ajung in Bucuresti.

Goe si cele trei doamne pornesc cu birja la bulevard.

Titlul schitei poarta numele personajului principal caruia autorul ii atribuie apelativul “domnul”. Astfel, autorul subliniaza atitudinea sa ironica asupra protagonistului, nascandu-se astfel si hazul . Ironia este sugerata si de numele acestuia: “Goe” care inseamna “gol”. Tot prin intermediul titlului, Caragiale inverseaza doua universuri umane (cel al copilului si cel al maturului),intrucat Goe se comporta ca un “om mare” si cele trei doamne se “copilaresc” pentru a fi pe placul “puisorului”.

“D-I Goe” reprezinta o singura intamplare din viata personajului principal: calatoria cu trenul pana la Bucuresti.

Exista un narator si o actiune ce se desfasoara pe momentele subiectului, cunoscand o anumita succesiune logica. Astfel, in expozitiune este prezentat “tanarul Goe” care,impreuna cu “cele trei doamne frumos gatite” asteapta cu nerabdare, pe peronul din Urbea X, trenul accelerat care il va duce la Bucuresti. Goe este imbracat intr-un costum frumos de marinar.

O discutie filologica vizand pronuntarea corecta a cuvintului “marinar” se incheie cu concluzia surprinzatoare prin obraznicie:”Vezi ca sunteti proaste amandoua.”.

Intriga o constituie faptul ca baiatul a ramas repetent/;”ca sa nu mai ramaie repetent” Calatoria cu trenul da nastere actiunii.

Desfasurarea actiunii cuprinde intamplarile din timpul calatoriei lui Goe si a insotitoarelor sale pana la Bucuresti.

Modul principal de expunere folosit este naratiunea impletita cu dialogul.

Numarul de personaje este restrans:Goe,cele trei doamne,controlorul si un tanar. Nu este prezent decat un singur fir narativ.

Actiunea se desfasoara intr-un timp relativ scurt.Aceasta este conceputa liniar,autorul urmarind aspectul tematic, gresita educatie data de familie tanarului Goe.

“D-I Goe” reprezinta un text narativ de dimensiuni reduse.

Caragiale generalizeaza morala acestei opere prin denumirea localitatii: ”Urbea X”, prin neprecizarea anului si prin denumirile personajelor, subliniind astfel faptul ca un astfel de comportament poate fi intalnit orinde si oricand.

Timpul si spatiul sunt vag precizate: “10 mai” si “Urbea X” catre Bucuresti.

Fiind o opera literara de mica intindere, cu o actiune simpla si infatisand un moment semnificativ din viata personajului principal, “D-I Goe” este o schita.

Limbajul viu, colorat, savoarea dialogurilor si naratiunea, naturaletea, succesiunea dinamica a intamplarilor si talcul lor fac din aceasta schita un adevarat “monument de arta literara”.